UFO

Vol.2, Nr.9, 1980.

9

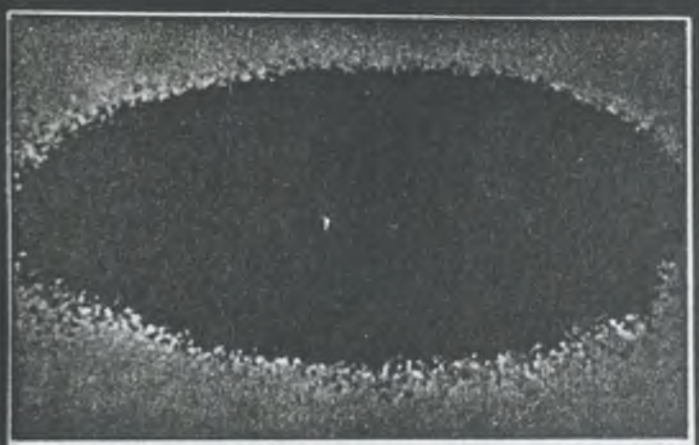

Două fotografii consecutive făcute de o pasageră a avionului Londra — Manchester, în vara anului 1966; obiectul apăruse ziua, iar după câteva secunde şi-a schimbat forma şi a dispărut.

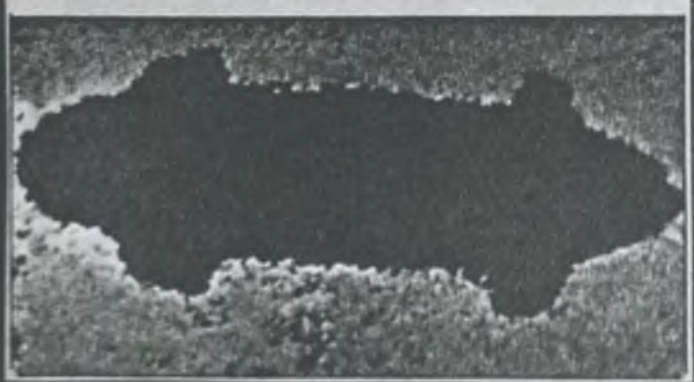

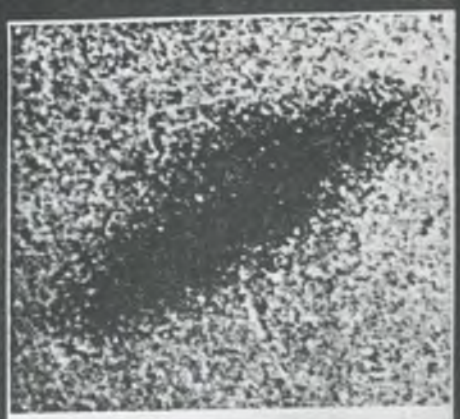

Photo No. 1

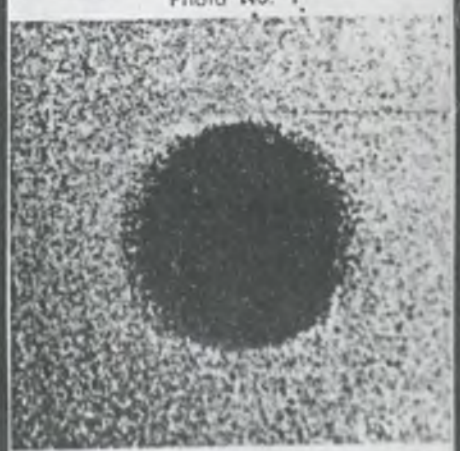

Photo No. 2

Two Photos From Sweden

UFO

VOL. 2, Nr. 9 1980

SUMAR

- INTOARCEREA UNUI SPECTRU .....pag. 3
  de Dr. Jacques Vallée - trad. Daniel Bichiș
- " FARFURIILE ZBURĂTOARE " ..... pag. 5
  de ing. Tiberiu A. Topor
- UMMOAELEWE (7) ..... pag. 9
  trad. în rom. Sorin Lazăr Benclidi
- TĂCEREA LUI WILHELM REICH ..... pag. 14
  de Augustin Moraru
- UN COLOSAL OZN A SPERIAT UN ORAȘ SOVIETIC ..... pag. 18
  de W.Dick & H.Gris - trad. Mihai H. Danciu
- INFORMATII ..... pag. 21

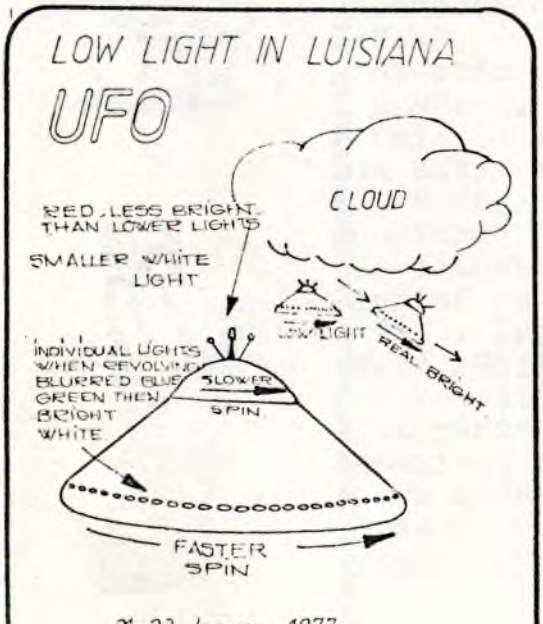

" FARFURIILE ZBURĂTOARE EXISTĂ, ȘI POPORUL CARE LE ARE ESTE UN POPOR DE OAMENI PLECAȚI DE PE TERRA ACUM 20.000 DE ANI "

Prof. Dr. Albert Einstein

RUFOR

FORUM

No. 9

INTOARCEREA UNUI SPECTRU

Publicului nu-i plac misterele ce refuză să moară. Atunci cînd a început să se scrie despre întîlnirile cu OZN-urile pe tot teritoriul SUA la începutul lunii octombrie 1973, cînd doi oameni ce locuiau în Pascagoula,Mississippi, au povestit "răpirea" lor de către creaturi groteşti ce semănau cu roboţii, publicul a crezut că asistă la reîntoarcerea unei fantome,pe care doctorii o îngropaseră cu mare pompă, cu cîţiva ani mai devreme. Inmormîntarea fusese celebrată de Universitatea Colorado şi costase o jumătate de milion de dolari. Certificatul de deces, un raport de 800 de pagini, semnat de către un fizician, profesorul Condon, declara că "studiul OZN-urilor nu poate fi justificat de vreun progres ştiinţific,care ar rezulta de aici".
Directorul proiectului era atît de sigur de inutilitatea studiului, încît a distrus dosarele ! Cu trei zile înaintea morţii sale, în martie 1974 încă mai insista pe lîngă un coleg fizician ca acesta să abandoneze studiul personal al OZN-urilor. I s-a spus că televiziunea pregătea un documentar; a replicat că ar trebui arsă pelicula. Aviaţia americană a închis biroul ce aduna rapoartele (Proiectul Blue Book) cu o declaraţie ce cita concluziile acestui savant.

Şi acum, "ele" reveneau. Cît de uşor era pentru amatorii de farfurii zburătoare din lumea întreagă să strige :"V-am spus-o, doar !" Dar nu era tot atît de uşor pentru martori să înţeleagă ce au văzut. Şi mai greu era pentru ei să uite.

Unii,de fapt, nu vor uita niciodată. Un bărbat cu soţia sa, care conduceau în echipă un camion în Middle-West, au fost concediaţi atunci cînd au declarat că un obiect îi urmărise într-o noapte de octombrie pe o şosea din Missouri, lansînd o lumină ce a provocat orbirea temporară a bărbatului... Urme fizice : montura ochelarilor săi a fost găsită topită. Ca şi în cazul din Pascagoula cu roboţii săi monstruoşi, faptele erau de necrezut pentru oamenii de ştiinţă locali, care i-au examinat în afara contextului. Profesorul Condon avea aceeaşi problemă : toţi membrii echipei fuseseră selecţionaţi pentru că nu cunosteau nimic despre problemă.

Şi totuşi, doar analizînd miile de observaţii asemănătoare, făcute în toate ţările lumii, în cursul ultimilor 25 de ani, se obţine un grad oarecare de înţelegere.

De fapt, activitatea OZN-urilor nu s-a oprit nici un moment în cursul ultimilor ani. Chiar în timpul anchetei de la Colorado, pe cînd cercetătorii lui Condon se declarau în pneurie de cazuri de studiat în SUA, un mare val de observaţii avea loc în Spania şi Portugalia. Americanii nu au reacţionat la acestea. In 1972, a avut loc o creştere a activităţii centrată pe Porto-Rico, şi numeroase cazuri interesante erau înregistrate în Europa occidentală. Chiar în acel moment, interesul presei pentru problemă era nul. Faptul că întîlnirile de la mică distanţă au întotdeauna loc în ţinuturi deşertice sau aproape deşertice, a făcut şi mai dificil de studiat această perioadă.

Caracterul acestor observaţii, care le face interesante, din punctul meu de vedere, este exact acela care îi face să deagreş pe specialiştii celorlalte discipline ştiinţifice şi îi face să se îndepărteze plini de oroare de ele. Acest caracter este absurditatea aparentă a mărturiilor.

Domeniul meu de cercetare este de fapt natura informaţiilor, folosirea lor de către oameni, reprezentarea ei sub forma documentelor şi tratarea sa prin mijloace automate. Dacă valul de observaţii actuale continuă să se dezvolte potrivit schemei pe care am putut-o releva din perioadele precedente, cazurile autentice vor fi în curînd amestecate cu legendele şi bluffuri. Un farsor îşi va mărturisi crima, sau se va demonstra că cutare fotografie de obiect bizar, publicată cu entuziasm în revista "Une", era un balon sondă... Oamenii vor începe să rîdă, şi un val de ridicol va înlătura sute de observaţii autentice. De aceea, sarcina de a compila, tria, clasa mărturiile, pentru a tenta o pătrundere în misterul lor, va deveni încă odată o muncă solitară.

Cîtiva savanţi realizează această sarcină de ani de zile, fără a-şi pune problema gloriei sau a rîsului portarilor lor. Munca pentru înţelegerea OZN-urilor s-a centrat din ce în ce mai clar pe elementul psihic al mărturiilor.

Dr. Jacques Vallée

Trad. Daniel Bichiş

(fragment din "Colegiul invizibil")

Don't worry. It's just a hallucination due to a seismic-induced transient field

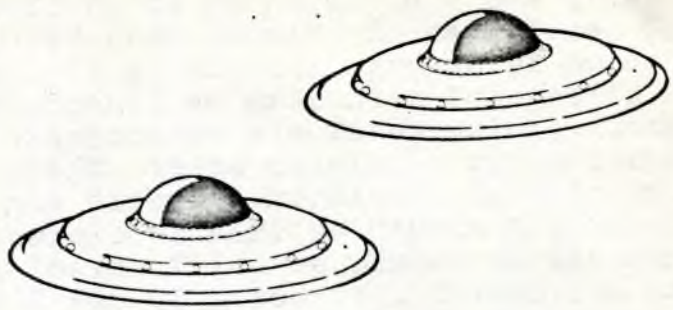

" FARFURIILE ZBURĂTOARE "

Mult controversatele OZN-uri au fost analizate din diverse puncte de vedere, de-a lungul deceniilor. In această privinţă Adolf Schneider, un cunoscut ozenolog german este de părere că, de cîte ori sînt semnalate OZN-uri, "se găseşte de fiecare dată un 'specialist' care să explice apariţia printr-un fenomen natural." Ozenologul se referea în special la apariţii de OZN-uri la care au fost martori persoane numeroase, ca cea observată în martie a.c. în largul coastelor insulelor Canare, în care caz părea că "obiectul" a apărut din mare şi a fost însoţit de numeroase fenomene luminoase. Un meteorolog a afirmat în legătură cu acest "caz" că a fost vorba de o rachetă sau de un meteorit. Numai că... traiectoria a fost inversă. Dar şi observaţiile, foarte numeroase ca număr, care s-au înregistrat la sfîrşitul anului 1978 şi la începutul anului 1979 au fost tot atît de controversate.

Să revenim la fenomenul din Canare. O corespondentă a revistei "Esotera", Maria Sorel, relatează într-un articol interesanta apariţie de la Teneriffa (insulele Canare) din seara zilei de 5 martie a.c. Astronomul de serviciu de la observatorul Izana (Teneriffa) tocmai înregistra cel mai frumos apus de soare din ultimii 20 de ani, cînd, la 20,05 ora locală, au apărut deja în întuneric, nişte cercuri roşietice în direcţia NE, între insulele Gomera şi La Palma. Radistul Alfonso Altamiro a fost chemat afară din clădirea observatorului de către colegul său Alberto Naranjy. "Am observat un obiect ciudat care a apărut sub un unghi de 280° între muntele Teide şi Fuencaliente. OZN-ul a venit din mare; el a zburat întîi în direcţia noastră, apoi s-a ridicat vertical spre cer. Ajungînd la înălţimea muntelui Teide l-am văzut sub forma unei cupe răsturnate, marginea superioară fiind luminoasă în centru. Trecînd prin straturile joase ale atmosferei obiectul zburător a lăsat în urmă dîre colorate luminescente. După ce a dispărut, a rămas în urma sa o zonă luminoasă cu nuanţe verzi roşii şi galbene".

Conform rapoartelor primite, fenomenul care a durat aproximativ 10 minute, a fost observat de echipajele a 8 avioane şi de spectatori de pe numeroase nave. Căpitanul petrolierului "Tamames", José Luis Gonzales Rodriguez, care a fost unul din martori, spunea că " a fost exclusă vreo manevră militară în zonă". Echipajul navei "Monteleón" care tocmai sosea în rada portului Las Palmas, Gran Canaria, a fost întru totul de acord cu raportul secundului care afirma că "aparatul a lăsat în urmă dîre de foc şi fum, s-a plasat într-o anumită poziţie şi apoi a ţîşnit vertical în sus, cu o viteză ameţitoare". In satul Guia de Isora cîteva femei care au asistat la fenomen, au leşinat spunîndu-se în rîndul localnicilor că "s-ar fi anunţat sfîrşitul lumii".

Din cauza mulţimii observatorilor, ziarul "El Dia" din Santa Cruz,

Teneriffa, a organizat o conferinţă de presă care s-a ţinut în ziua de 10 martie, la orele 17 (ora locală) în sala Casei Presei. Au luat parte ziarişti spanioli şi străini, precum şi numeroşi turişti. Mulţi dintre participanţi au prezentat fotografii alb-negru şi color, precum şi diapozitive ale fenomenului, luate de pe muntele Teide şi de pe plajă. Toate imaginile au confirmat fenomenul, văzut din cele mai diferite unghiuri, în detaliu. In cadrul discuţiilor, meteorologul Enrique Canada a afirmat : "Eu încerc să explic totul logic" fiind de părere că fenomenul ar fi reprezentat "o rachetă sau un meteorit". Totuşi, un alt specialist, astronomul Sergio Reyes a afirmat că "fenomenul nu poate fi catalogat printre fenomenele astronomice cunoscute sau rare, nici printre fenomenele electromagnetice sau de altă natură". Unul dintre participanţi a confirmat părerea astronomului întrucît "zona a fost iluminată deja cu o jumătate de oră înainte de apariţia OZN-ului".

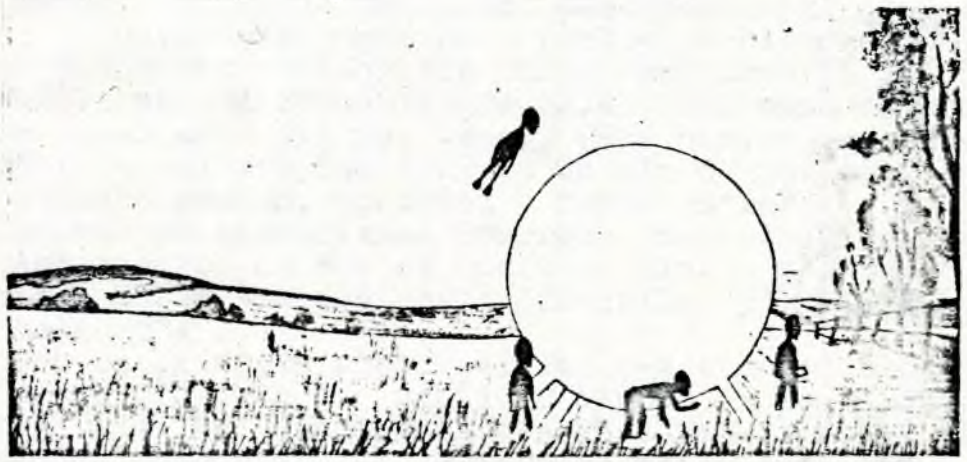

DRAWING NO. 1 shows position of sphere and "little men" on the ground. See story

Faptul este autentic. Luîndu-l drept exemplu, să ne oprim la constatările lui Green şi McCreary care se ocupă de problema halucinaţiei în massă. Ei afirmă că "nu există nici un singur raport privind halucinaţii în massă în cazul observării unor fenomene la care participă mai mult de 8 persoane. Deja în 1895, într-o lucrare publicată de "Society for Psychical Research" referitoare la această problemă, în cazul în speţă, care ne interesează, se afirmă că "numai în 43 cazuri din 3271 de răspunsuri au fost văzute obiecte neinsufleţite sau lumini" deci fenomene care ar putea fi asemănătoare OZN-urilor. Iar Green şi McCreary au constatat în studiul publicat în 1975 că din 850 răspunsuri 20 % s-au referit la ceea ce s-ar putea cataloga OZN. Observaţiile OZN au deci, în majoritatea cazurilor, o bază fizică reală.

După"valul" de observaţii OZN din 1952, "Battelle Memorial Institute" aparţinînd Aviaţiei Statelor Unite a fost însărcinat să analizeze fenomenul. Rezultatul studiului a fost publicat în mai 1955 sub denumirea de "Special Report No.14" care cuprinde 2199 observări în perioada 1947-1952. Dintre observările efectuate şi verificate, aproape 1/3 au rămas "neidentificate", calitatea acestora fiind "bună" într-o proporţie de 60 %, pe cînd calitatea medie a observărilor raportate era de 44 %.

Dar OZN-urile nu se pot"explica" nici de către cei mai mari savanţi ai lumii. Astfel, astronomul prof. Kaminski, şeful observatorului Bochum (RFG) sau Vladimir Migulin, directorul

Institutului pentru Geomagnetism şi Radioactivitate din URSS nu şi-au putut explica fenomenul din 21 noiembrie 1978 din apropiere de Tennebronn (RFG) cînd un obiect roşu s-a deplasat pe cer în linie frîntă sfidînd legile fizicii.

In ceea ce priveşte veracitatea, s-a constatat că observatorii instruiţi cu studii superioare sau fără studii, dau un procent aproape egal. De asemenea s-a constatat că tinerii, copii, care în general sînt lipsiţi de prejudecăţi, sînt observatori foarte eficienţi ai fenomenului OZN. Totuşi, este lăudabil că oamenii de ştiinţă confirmă cu tărie existenţa OZN-urilor. Astfel, preşedintele lui "British Astronomical Society" din Sydney, D. W.E. Moser, indică în 1970 nu mai puţin de 50 de cazuri de observaţii.

Jacques Vallée în cartea sa "Challenge to Science - The UFO Enigma" publicată în 1966, numeşte 9 astronomi. Dr. H.Percy Wilkins, unul din cei mai mari experţi în selenologie afirmă că personal a văzut trei OZN-uri de cca. 16 m. diametru, pe data de 11 iunie 1954, cînd zbura cu un avion "Convair" bimotor deasupra Atlantei (Georgia, SUA), cînd le-a văzut apărînd din nori, colorate în galben "ca alama, cu margini subţiri".

Astronomul Dr. Clyde Tombaugh, descoperitorul planetei Pluto, consilier al guvernului american, pentru problemele spaţiului cosmic, afirmă într-un articol din "Life" publicat la 10 august 1949 că a văzut la acea dată pe la ora 22.45, împreună cu soţia sa de pe terasa casei sale din Las Cruces (New Mexico) un OZN de forma unei ţigări de culoare închisă, cu un şir de hublouri lucind în galben, situate median, şi avînd o formă pătrată.

Profesorul de astrofizică Sturrock, membru al Societăţii Americane de Astronomie, afirmă că jumătate dintre membrii societăţii de Astronomie a SUA consideră reale OZN-urile, 53 % de fapt afirmînd că sînt "sigure".

In ceea ce priveşte observaţiile, s-a constatat că 62 de astronomi au văzut OZN-uri, dar numai 18 dintre ei au raportat observaţiile. Deşi nici un astronom nu s-a declarat de acord să publice observaţiile proprii într-o revistă de astronomie, 80 % dintre toţi membrii Societăţii de Astronomie a SUA s-au declarat gata să sprijine eforturile de rezolvare a problemei OZN.

In ceea ce priveşte posibilitatea vizitei extratereştrilor pe Terra, aceasta este considerată tot mai mult drept posibilă, în special că nu demult s-a elaborat un model pe baza unor teorii de cîmp care admit existenţa unor lumi în 6 dimensiuni, care permit alte posibilităţi de informare, precum şi modificări de poziţie diferite de cele admise în universul nostru. Unele indicaţii vagi le dau profesorul de fizică J.B.Hasted de la Universitatea din Londra, care a studiat aşa-numitele fenomene de teleportare, ca şi profesorul Brian Josephson, laureat al Premiului Nobel, de la Cambridge (Marea Britanie), care a postulat deja în 1975 existenţa unui univers paralel, care poate fi vizualizat printr-o modificare a conştiinţei. Iar profesorul Dr. Renninger (RFG) indică o legătură între materializări din dimensiuni superioare şi apariţia conştientă sau sesizată de către conştiinţă a OZN-urilor, cu caracteristica lor de instantaneitate, diviziune, recompunere, modificare continuă a formei, accelerări fizic "imposibile", etc.

De fapt, există numeroase observaţii potrivit cărora apar fenomene de materializare şi de teleportare în zone depărtate apariţiei OZN-urilor. Probabil că stările speciale de cîmp, din preajma OZN-urilor acţionează asupra structurii probabilistice a proceselor elementare, astfel încît apar şi obişnuit procese extrem de neobişnuite, şi se desfăşoară un întreg spectru de parafenomene. Un cunoscut parapsiholog german, Peter Andreas, presupune că numeroase "echipaje" văzute în cursul observaţiilor OZN ar fi proiecţii arhetipale de materie PSI provenite din psihea noastră colectivă. Pe durata prezenţei lor, aceste proiecţii ar fi întru totul sesizabile

prin simţuri, spre a dispărea apoi tot atît de brusc precum au apărut. Prof. Dr. A.J.Hynek este chiar de părere că asemenea proiecţii îşi au originea în energii psihice extraterestre. "Probabil că fiinţele extraterestre pot transfera energia PSI în alte zone ale spaţiului şi să obţină prin transport şi transformare, materializări". Tocmai o asemenea experienţă se pare că a avut unul din primii oameni care a luat contact cu extratereştrii, Orfeo Angelucci. Informaţiile sale "cosmice" i-au dezvăluit că farfuriile zburătoare nu aparţin de fapt continuumului nostru spaţiu-timp, deci aparţin unei alte lumi. "Ele sînt alcătuite dintr-o substanţă eterică, deci nu sînt materiale, dar pot atrage instantaneu substanţă spre a obţine consistenţa necesară... Ele vin din alte lumi şi din diferite insule cosmice cu densitate de materie diferită. Unele se găsesc la limita dintre material şi nematerial."
Părerea aceasta a împărtăşit-o şi parapsihologul Paul Twichell. Iar Darwin Gross este de părere că guvernele tuturor ţărilor lumii trebuie să conlucreze spre a preveni un şoc massiv produs de întîlnirea cu extratereştrii care, afirmă el într-o previziune comunicată recent, "se va produce între 1985 - 2000".

In scopul prevenirii acestui"şoc" într-adevăr, întreaga lume trebuie să fie pregătită şi datoria conducătorilor tuturor ţărilor lumii este de a informa cît mai amănunţit opinia publică despre adevărul OZN-isticii. Un pas mare, în această direcţie, l-a făcut nu demult juristul american Rothblatt, care a reuşit să provoace o breşă în "zidul tăcerii" care înconjoară întregul fenomen OZN.

Ing. Tiberiu A. TOPOR

Reprezentant A.P.R.O, C.F.R.U.,
T.U.F.O.I.C. pentru România

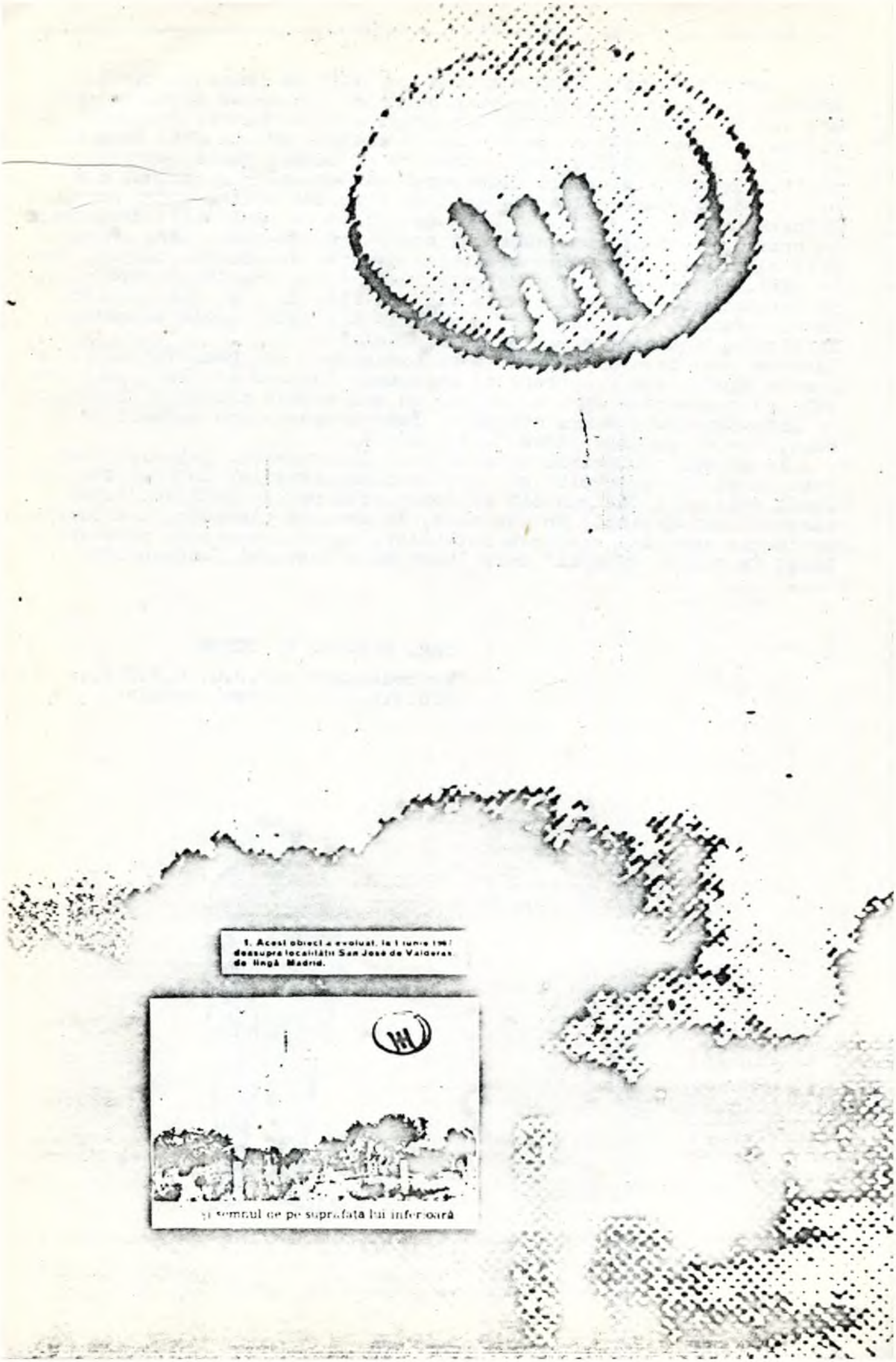
1. Acest obiect a evoluat, la 1 iunie 196
deasupra localității San Jose de Valderas
de lîngă Madrid.
și semnul de pe suprafața lui inferioară

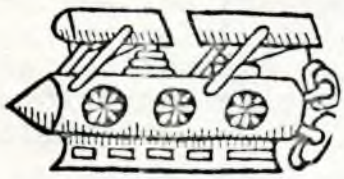

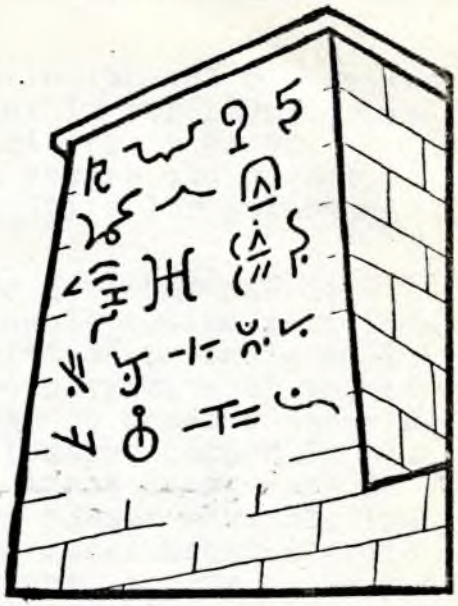

U M M O A E L E W E

(partea VII-a)

După cum v-am informat în cuprinsul unui raport anterior, am studiat în mod detailat strategia pe care urma s-o adoptăm față de locuitorii de pe OYAAGAA (Planeta Pămînt).
Nu cunoșteam mijloacele de detectare și comandă de la distanță de care dispuneați. Astfel, de exemplu, în cursul călătoriei noastre de studiu, pe care deja v-am relatat-o, au fost înregistrate emisiuni pe lungimile de undă de 1347 megacicli și 2402 Me (denumite de Dvs. unde decimetrice); noi însă nu știam că aceste lungimi de undă le fuseseră atribuite serviciilor de radiolocație (radarul terestru), dar totuși i-am atribuit acestei posibilități o valoare probabilistică. In cazul în care tovarășii noștri nu ar fi fost detectați, aveam ordine să montăm un observator subteran dotat cu instalații de urgență pentru obținerea pe cale sintetică a apei și cu depozite pentru alimentele de bază lăsate de UEWA (navele) noastre.
Cîteva instalații pentru obținerea pe cale sintetică (de urgență) a hidraților de carbon și a lipidelor (grăsimi comestibile), funcționînd pe baza transmutației siliciului și a aluminiului (știam că în stratul superficial terestru există argilă) ar fi soluționat, la limită, problema alimentării, în cazul în care am fi fost nevoiți să ne prelungim în mod forțat rămînerea, ca urmare a unei întîrzieri în sosirea navelor noastre (OAWOLEA UEWA).

In acest observator a fost inițiat un întreg ciclu de studii asupra caracteristicilor geologice, atmosferice și biogenetice ale acestei planete. Pe atunci ar fi fost imposibil să prevedem care era situația, și în ce măsură ar fi fost realizabilă studierea structurii psihologice a organizării sociale terestre. Deciziile cu privire la modalitățile de studiu asupra oamenilor de pe Pămînt trebuiau să fie adoptate de către grupul expeditionar, după sosirea acestuia pe planeta necunoscută.

Fiecare dintre curajoșii membri ai grupului nostru expeditionar își avea familia pe UMMO : OOEOEE 95 avea 4 copii, UURIO 79 și ADAA cîte doi copii, iar restul cîte un copil. Fiecare dintre ei știa la ce se expune, întrucît suferiserăm înainte mai multe dezastre, spiritul nostru științific conducînd la moartea unora dintre tovarășii noștri. Pe UMMO, noi întreținem o mentalitate uniformă, deși dezvoltată, astfel ca, practic, organizarea noastră socială nu cunoaște probleme prea grave de disciplină. OEMII (oamenii) se pot simți umiliți atunci cînd trebuie să i se supună unui superior cu mult mai tînăr, sau de sex diferit, dar aproape întotdeauna obedienta este respectată de bună voie, chiar dacă persoanele subordonate își păstrează întotdeauna dreptul de a avea o ideologie diferită de aceea a superiorului. Din această cauză, OEMII de pe UMMO sînt mai liberi decît cei de pe Pămînt în ceea ce privește relațiile ierarhice.

Fără îndoială, condiţiile excepţionale pe care le implică o expediţie interplanetară reclamă întărirea disciplinei în raporturile dintre membrii grupului explorator pe baza unor criterii rigide. Aceştia se conformează în mod liber cu normele severe ale grupului (odată ce sînt selecţionaţi în funcţie de calităţile lor psihosomatice speciale).

Noi nu recurgem la nici o formă precisă de jurămînt sau de exprimare solemnă a obedienţei, aşa cum o fac unele ordine religioase de pe Pămînt. Din momentul în care am acceptat să ne integrăm în micul grup de exploratori, ştim cu cea mai mare claritate că voinţa noastră trebuie complet anulată, fiind înlocuită cu aceea a superiorului. Fie că acesta este bărbat, fie că este femeie, corpurile noastre se află în întregime la dispoziţia sa. Acest lucru este de înţeles, căci pătrunzînd într-o lume străină şi adesea adversă, lipsa de disciplină a unui membru ar putea să aibă repercursiuni grave asupra celorlalţi tovarăşi din corpul expediţionar, precum şi asupra intereselor ştiinţifice ale UMMOAELEWE-ei şi ale reţelei noastre sociale. Pedeapsa minimă pe care o poate atrage după sine nesupunerea poate consta din a ne prezenta în faţa superiorului complet dezbrăcaţi, ceea ce constituie o mare umilinţă din punct de vedere al psihologiei noastre.
Pedepsele fizice prescrise încă de multă vreme pe UMMO pot fi aplicate cu multă severitate, mergînd pînă la pierderea vieţii. De la prima noastră călătorie spre Pămînt însă, aceste sancţiuni maxime nu au trebuit să fie aplicate.

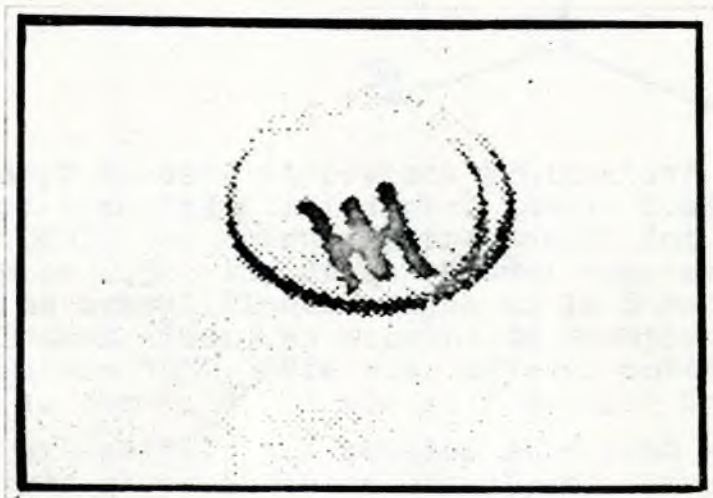

La orele 4, 16 minute şi 42 de secunde TMG (ora terestră - Greenwich), s-a produs OAWOOLEAIDAA (acest termen este intraductibil în idiomurile terestre). Noi denumim astfel momentul critic în care nava interplanetară UEWA OEMM, împreună cu piloţii săi, suferă o inversiune axială a particulelor sale subatomice, ceea ce presupune substituirea unui sistem preferenţial de trei dimensiuni cu un altul. Această schimbare a dimensiunilor ne este absolut necesară pentru realizarea unei călătorii utilizînd distanţa reală cea mai scurtă, diferită de distanţa pe care o parcurge lumina în celălalt sistem referenţial al spaţiului tridimensional în care trăim în mod normal. Văzută de un observator care se află pe Pămînt, OAWOOLEAIDAA prezintă caracteristici cu totul singulare. De exemplu : EL UEWA (navă interplanetară de formă lenticulară) apare dintr-o dată, ca ieşită din nimic, sau dispare în mod automat, atunci cînd procesul este invers. In realitate, dispariţia nu este decît aparentă, deoarece nava continuă să existe în sînul altui sistem de trei dimensiuni. Evident,

o altă navă , care ar urmări-o în interiorul aceluiaşi sistem tridimensional, se va afla în imposibilitate de a o observa dacă nu stabileşte cu nava noastră un anumit tip de contact (contact mecanic, radioelectric sau gravitaţional). Culoarea portocalie vie pe care o prezintă navele noastre se datorează unei incandescenţe speciale, provocată artificial în scopul decontaminării navei de orice tip de germeni vii ce ar putea să adere pe suprafaţa ei, germeni care, dacă nu s-ar lua o astfel de măsură de precauţie, ar fi "invertiţi tridimensional" şi duşi pe planeta noastră, fapt ce ar putea avea consecinţe neprevăzute de ordin biologic.

O caracteristică care este de asemenea uşor de detectat o reprezintă, fără îndoială, foarte puternicul cîmp magnetic ce apare în jurul axei de simetrie a navelor noastre (ca şi la alte vehicule spaţiale, aparţinînd altor presupuse fiinţe extraterestre). Acest cîmp care, dacă este exprimat în unităţi de măsură terestre, atinge mai multe mile Webber/m^2, nu constituie, asa cum îşi imaginează mulţi un indiciu asupra faptului că sistemul nostru de propulsie este magnetodinamic. Acest cîmp magnetic nu este decît rezultatul inversiunii axiale, la un unghi de 90°, a intensităţii cîmpului electrostatic produs de un generator puternic, a cărui funcţiune este aceea de a inversa particulele subatomice ale navei şi echipajului său. (Este necesar să vă amintim că vectorii care reprezintă cîmpurile gravitaţional, electrostatic şi magnetic formează în spaţiul pluridimensional un triedru. Cele trei cîmpuri sînt în realitate identice; percepţia noastră fiziologică iluzorie este aceea care le atribuie o natură distinctă în funcţie de orientare).

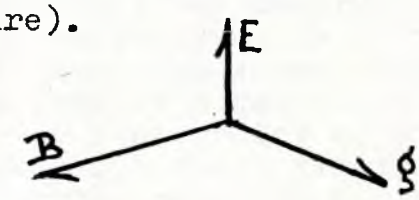

Aşadar, - după această digresiune explicativă necesară, - să revenim : la ora amintită, trei dintre navele noastre spaţiale (OAWOOLEA UEWA OEMI) "au apărut dintr-o dată" într-un punct situat la o altitudine de 7,338 km. deasupra unei zone aflate la aproximativ 13 km distanţă de oraşul francez Digne şi la 8 km de satul La Javie, Departamentul Basses Alpes, nu departe de frontiera elveţiană. Era în ziua de 28 martie 1950. Cele trei nave au coborît rapid şi au atins pămîntul la ora 4, 17 minute şi 3 secunde TMG.

Picioarele extensibile ale navelor abia dacă s-au cufundat în terenul pietros al unui contrafort alpin, situat în apropierea unui punct pe care l-am identificat ca fiind vîrful Cheval Blanc, cu o altitudine de 2322,95 m. deasupra nivelului mediu al mării, şi a micului curs de apă denumit Bleone.

Timp de aproximativ 20 UIW, nimeni nu a ieşit din nave, de frica unui atac neaşteptat. Echipajele noastre au sondat pe o rază de 800 m posibile emisiuni de radiaţii infraroşii, provenite de la fiinţele umane.

In timpul nopţii, o densă nebulozitate a împiedicat observarea directă a împrejurimilor; evident, imaginile obţinute cu gama de unde de 740 miimi de lungime de undă au permis vizualizarea împrejurimilor. In apropiere, creşteau plante cu o morfologie ciudată. Eroziunea ce afecta terenul a permis recunoaşterea cîtorva accidente mai pronunţate, ca albia rîului menţionat. Pînă în dimineaţa următoare, nu am reuşit însă să identificăm natura unui grup de lumini ce apăreau în trei puncte definite din depărtare.

Incurajaţi de faptul că în apropiere nu se făcea simţită nici o urmă de fiinţe umane, patru dintre tovarăşii noştri au coborît

(din cei 36 care alcătuiau totalul echipajelor celor trei nave).

Cei patru au plecat luînd cu ei echipamentul de protecţie şi dispozitivele de apărare necesare. Una dintre cele trei nave (UEWA) s-a menţinut suspendată la o distanţă de 30 cm. faţă de sol, pentru a le putea acoperi retragerea în caz de atac. Grupaţi cîte doi, cei patru care coborîseră au cercetat timp de aproximativ 10 UIW împrejurimile, sondînd neîncetat solul pentru a detecta eventualele sunete provenite de la instalaţiile umane subterane. Dvs. astfel de măsuri de precauţie v-ar putea pare naive, dar pe atunci ipoteza existenţei habitatelor umane subterane era încă valabilă pentru noi.

S-a stabilit, cu certitudine, că solul din acea zonă nu era locuit. Din sol au fost recoltate cîteva insecte şi au fost culese cîteva specii vegetale, identificate ulterior, în conformitate cu clasificările terestre, drept Valeriana Colta şi Erica Carnea; toate acestea au fost aduse în navă, unde toţi le-au putut examina cu curiozitate şi entuziasm. După cum ne aşteptasem, morfologia acelor mici animale şi plante diferea de speciile cunoscute pe UMMO.

Puţin după aceea au coborît şase membrii ai grupului expediţionar, însoţiţi de 20 de membri ai echipajului. Era momentul iniţierii lucrărilor necesare realizării unei construcţii subterane pentru cazuri de urgenţă. Pe baza unor eşantioane, s-a procedat la o evaluare a caracteristicilor solului. Ceea ce ne-a preocupat în primul rînd a fost să determinăm conţinutul de titaniu care intra în compoziţia chimică a pietrelor şi a solului (în solul nostru de pe UMMO, acest element chimic se găseşte la fel de frecvent ca aluminiul din argilele terestre). Au fost detectate numeroase fenocristale, încastrate în roci perfidice. Dezagregarea rocilor corespunzătoare ne-a permis stabilirea compoziţiei dozimetrice a nisipului şi a argilei. Carbonaţii şi silicaţii găsiţi în abundenţă ne-au permis elaborarea unei prime ipoteza cu privire la evoluţia geologică a respectivelor terenuri.

Trebuia să perforăm la temperatură ridicată, topind nisipuri şi calcaruri. Conţinutul ridicat de siliciu al solului a ridicat probleme serioase pentru principiul nostru de lucru, dar acestea au fost soluţionate rapid. Materialele astfel topite au fost transmutate într-un izotop al azotului. In felul acesta am evitat ca la exterior să apară ridicături de pămînt care ne-ar fi trădat prezenţa în faţa unor eventuali observatori terestri.

Am lucrat toată noaptea, pînă la ora 7. Puţin înainte de venirea zorilor, navele noastre s-au deplasat pînă la o mică pădurice cu arbori ciudaţi, cu frunze în formă de filament, a căror denumire terestră, identificată ulterior, este de Pinus Montana.

Galeria deschisă în subteran, cu lungime de 4 m. şi aflată la o adîncime de 8 m., era armată cu YGAAYUU (un fel de cintre extensibile modulare, construite dintr-un aliaj de magneziu foarte uşor) şi menţinută la o temperatură foarte ridicată (aproximativ 500 grade) , în ciuda faptului că fuziunea produşilor şi compuşilor din subsol, bazată pe un proces energetic nuclear, era urmată de o răcire foarte rapidă. In consecinţă, era necesar să soluţionăm problema condensării vaporilor de apă, care - formînd mici norişori, - se ridicau din galerie, sub forma unei coloane înalte, ce ar fi putut să ne trădeze prezenţa. A trebuit să obturăm gura tunelului sau a galeriei cu ajutorul unei folii din material plastic, colectînd prin aspiraţie fumul produs de combustia substanţelor organice din sol.

Noua zi i-a oferit grupului expediţionar un spectacol încîntător şi inedit. Pentru prima dată, încet-încet, membrii grupului au pătruns într-o lume nouă, avînd o structură geologică nouă. Cerul avea tenta mai violetă decît pe UMMO.

In acea zi, pe cerul regiunii erau presărați numeroși nori de tipul estratocumulus. Am reperat imediat existența structurilor artificiale (locuințe modeste), aflate la o distanță de 1,3 și respectiv 1,9 km. A fost clarificată pe deplin și originea luminilor observate cu o zi înainte : acestea corespundeau orașelor cu populație redusă Digne și La Javie. Forma anarhică a ciudatelor construcții ne-a atras de îndată atenția. In Digne părea să domine un turn ciudat, despre care ulterior am aflat că aparține unei vechi catedrale romano-catolice datînd din sec. XIII. Aparatele optice cu factor ridicat de mărire ne-au înfățișat imaginile primelor ființe terestre. Prezența tovarășilor noștri în apropierea lor nu părea să le provoace acelor persoane nici o stare de nervozitate, și nici nu am observat desfășurarea vreunor activități deosebite.

De asemenea, la o distanță de 200 m. am descoperit cîțiva ciudați stîlpi prismatici, ca și alte materiale artificiale. Era evident că întreaga construcție se afla în ruină. Grupul expeditionar se afla atunci pentru prima dată în fața unei lucrări artificiale realizată de ființele terestre. Mai tîrziu am aflat că era vorba de un vechi și mic hambar pentru depozitarea nutrețului, însă descoperirea acestuia i-a umplut pe tovarășii noștri de emoție. Au fost prelevate eșantioane din stîlpi și s-a radiografiat interiorul. Analiza a pus în evidență prezența unei tencuieli compuse dintr-un amestec de sulfat de calciu, aluminați și mici cantități de oxizi minerali (ulterior am aflat că era vorba de ciment suprasulfatat), precum și din fragmente de piatră și nisip, dozate în proporții constante; ulterior, am aflat că era vorba de nisip convențional pentru beton. Analiza interiorului acestor coloane a relevat prezența unor vergele cu evidentă compozitie fieroase. (1)

Trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi

(1) - Versiunea românească, din cîte cunoaștem, inedită, a fost tradusă după un original spaniol xerografiat. Textul original a prezentat, din nefericire, lacune și secțiuni prolixe, ca și erori de ordin morfo-sintactic și lexical. Insuși corpusul cuprins în această primă traducere nu constituie decît o mică parte din documentația integrală, aflată în posesia cîtorva dintre cei mai cunoscuți ufologi din străinătate. Fragmentul după care a fost realizată traducerea de față ne-a fost pus la dispozitie de către d-nul Rafael Farriols de la C.E.I. - Spania. - TRADUCĂTORUL.

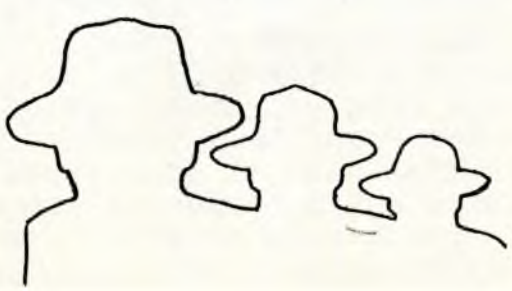

Wilhelm Reich (1952)

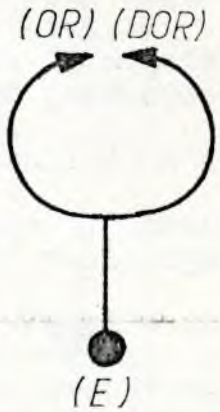

TĂCEREA LUI WILHELM REICH

In jurul anului 1940, prof. Dr. Wilhelm Reich strălucit fizician austriac, care a devenit apoi cetăţean american, a descoperit o energie cu mult mai puternică decît energia atomică. El a numit această energie : ENERGIA ORGONICĂ - adevărata energie a vieţii.

Pe scurt, ENERGIA ORGONICĂ este o masă-liberă, energia vieţii corpurilor noastre care pulsează prin fiecare celulă vie şi care se găseşte în libertate în atmosferă şi fără de care viaţa nu ar exista.

Dr. Wilhelm Reich a murit la 3 noiembrie 1957, în închisoare.

Savantul a fost adesea acuzat că descoperea "prea mult". Descoperirile, hărţuielile, procesul şi reducerea la tăcere a lui Reich se întind pe o perioadă de aproape 30 de ani.

Mai multe din scrierile ştiinţifice ale lui Reich, inclusiv cărţi clasice de medicină,psihanaliză, sociologie şi ştiinţe naturale au fost condamnate şi arse de F.D.A. - Administraţia pentru Controlul Alimentelor şi Medicamentelor, care combătea existenţa energiei cosmice orgonice descoperită şi folosită de W.Reich în experienţele sale cu OZN-uri.

Persecuţiile la care a fost supus acest savant, neliniştii şi fricii - simţite de cei "puternici" care trăiau din uriaşele profituri pe care le aducea FIRMA PETROLULUI, Industria Electrică, Industria Energiei Atomice, Industria Medicamentelor şi comerţul bolii, pentru că se descoperise o sursă de energie liberă; o energie creatoare de viaţă, ce poate vindeca bolnavii, vindeca cancerul şi pune în funcţiune fără zgomot motoare, fără a polua şi chiar lumina spaţiul.

Incă din anii studenţiei, Wilhelm Reich a fost recunoscut ca o nouă stea a psihanalizei. Apoi, ca profesor de psihologie a ţinut prelegeri despre energia biologică şi cosmică, pe care el o numea energie orgonică şi care se găseşte în libertate în atmosferă.

Este interesant de observat, în concepţia vechilor yoghini indieni, ideea asupra aşa-numitei prana şi care potrivit credinţelor de atunci este un fel de materie supranaturală, divină, care pătrunde în tot cosmosul. Cînd omul se antrenează şi respiră după anumite indicaţii, aspiră această miraculoasă materie cosmică, care renovează organismul omenesc şi-i dă un spor de vitalitate şi o forţă "divină".

Energia Orgonică poate fi concentrată astfel că poate efectua un lucru mecanic, punînd în funcţiune motoare electrice.

Concentrarea acestei energii, prin invenţia lui Reich "ACUMULATORUL ORGONIC" - a dovedit dizolvarea tumorilor canceroase şi inversarea proceselor canceroase la animalele de laborator şi la om. Munca lui Reich a dus la soluţionarea enigmei celulei canceroase, cu toate că Guvernul American şi centrele sale de cercetare a cancerului, caută încă rezolvarea acestei probleme, în timp ce sute de

mii de oameni continuă să sufere de chinuitoarea moarte a leucemiei şi cancerului, boli datorate în mare parte continuei otrăviri nucleare . Deja planeta noastră este în prezent "sufocată" de marile cantităţi de materie nucleară, prin Complexele Nucleare, prin nenumărate teste ale bombelor nucleare şi experienţele de tot felul.
Această materie este acum în orice lucru pe care noi îl mîncăm şi bem, este în atmosfera pe care o respirăm ! Intreaga populaţie planetară suferă din ce în ce mai mult de boala radiaţiei.
Cîţiva savanţi curajoşi au încercat a alerta pe oamenii de ştiinţă de această teribilă primejdie.

Inainte de a muri, Reich a declarat :"Planeta noastră trece printr-o mare dificultate". Mai tîrziu, unii savanţi au început să înţeleagă semnificaţia cuvintelor sale.

Printre cele mai importante descoperiri ale lui Reich a fost experimentul în care el a tratat o mică cantitate de materie nucleară, cu o puternică concentraţie de energie orgonică. Rezultatul a fost că materialul nuclear era transformat total diferit într-o formă de energie - mai puternică - care a devenit "blîndă".

Acest nou material (Reich l-a numit ORUR) avea fantastice proprietăţi pozitive pentru viaţă. Cînd era în conexiune cu aparatul său de control al vremii, avea proprietatea de a înlătura SMOGUL - înălţa nori la comandă, aducea sau împrăştia ploaia. Chiar acum, în Statele Unite, în această privinţă,există mai multe grupări civile diferite care folosesc descoperirea Dr. Reich asupra controlului vremii. Ploi devastatoare si vînturi puternice, ca forţele unui uragan, pot fi izbucnite de orice nebun sau individ odios, care este avid după putere sau stăpînit de ură !

Guvernul American nu poate face nimic în prezent pentru a opri pe aceşti indivizi deoarece oficial a declarat că "Orgonul nu există". Astfel, Guvernul American nu are de ales decît a lăsa ca haosul vremii să continue în mîinile unor oameni iresponsabili sau de a recunoaste oficial existenţa ENERGIEI ORGONICE şi în acest fel a controla întrebuinţarea ei.

In publicaţia sa "CORE" cap.2 "Navele spaţiale şi extinderea deşerturilor", Reich a făcut cîteva afirmaţii uluitoare.

Cercetarea sa conchidea că OZN-urile folosesc energia cosmică orgonică pentru propulsarea navelor lor şi că sînt angajate într-un război interplanetar cu Pămîntul (?!).

Reich demonstrează că OZN-urile nu utilizează ORGONUL ca putere propulsivă, ci în mod conştient împrăştie o formă mortală de ORGON, rezultat al sistemului lor de propulsie, în biosfera Pămîntului (DOR). Această (DOR) este o substanţă radioactivă foarte toxică care cauzează un haos al vremii pe o întindere vastă, uragane, cicloane şi seacă Planeta Noastră de ENERGIA VIEŢII; sistematic o distruge. Cu tehnologia lor cosmică înaintată aceste fiinţe sînt capabile să producă pretutindeni mari şi multe schimbări ale cursurilor apelor, ceea ce este vătămător planetei noastre. Folosind o inteligentă şi tehnologie mult superioară, decît orice ştiut pe Pămînt, fiinţele spaţiului, conduc un încet, tăcut şi în general un neobservat conflict, pentru distrugerea vieţii.

Reich scrie : "Nu este raţional să se afirme că luptele se duc numai în felul cunoscut de noi... Confruntarea cu extraterştri poate că a şi început, fără ca nimeni să-şi fi dat seama, victimile fiind oameni care se sting, fără un diagnostic precis, copacii care se îndoaie ca nişte tuburi de cauciuc, păşunile verzi care se transformă în deşerturi, în timp ce instituţiile "academice" încearcă să justifice toate acestea".

Acest asalt interplanetar al OZN-urilor va preschimba inevitabil planeta într-un alt deşert "Lunar". Faptele deşi sînt înspăimîntătoare trebuie totuşi privite în faţă cu curaj, dacă omul mai vrea să existe ca specie şi este obligatoriu să ne concentrăm eforturile asupra măsurilor ce trebuiesc luate...ca să putem preîntîmpina primej-

dia în mod inteligent".

Ar trebui subliniat, în mod special, că W. Reich nu era nici nebun, nici maniac : expertiza psihologică a stabilit că el era perfect sănătos.

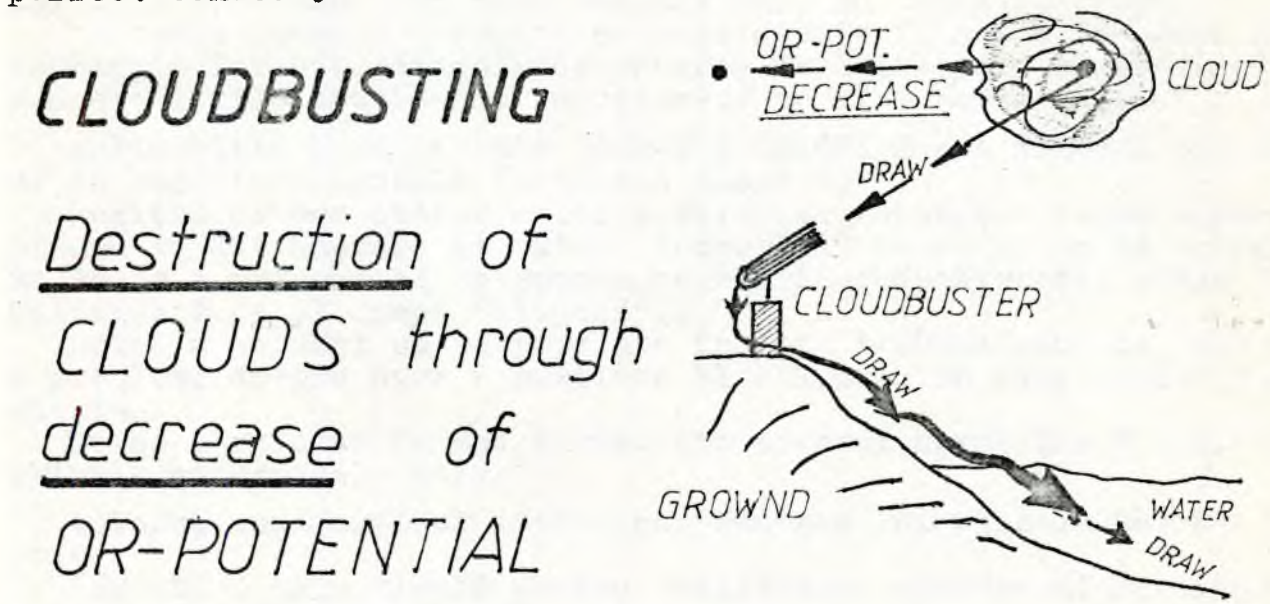

In prezent, nu există avion sau armă terestră capabilă a face neputincioase una din aceste OZN-uri. In plus, Dr. Reich a demonstrat că folosirea acestei energii orgonice, deja descoperite, poate să scoată OZN-urile din circulatie şi a le reda nevătămate. Incă din 1954 Dr. W.Reich a luat contact cu nişte obiecte luminoase care rătăceau deasupra laboratorului său de la Rangerly,Maine, şi apoi în deşertul Arizona. De mai multe ori, în prezenţa unor oameni demni de încredere, W.Reich a stabilit o legătură directă cu aceste obiecte, cu ajutorul unui aparat inventat de el, numit SPĂRGĂTORUL DE NORI.
De fiecare dată, cînd folosea aparatul şi extrăgea energia cosmică din ele, OZN-urile îşi micşorau luminozitatea şi apoi se stingeau. Şocurile provocate de aceste experienţe au fost suficient de puternice pentru ca acestea să nu poată fi repetate prea des.

După părerea lui Reich, fiinţele care conduc OZN-urile sînt creaturi primejdioase, formînd nori care afectează funcţionarea întregii vieţi în interiorul unei anumite regiuni. Ele dirijează maşini, care acumulează deasupra (Pămîntului) energia vieţii de la Soare, care este sursa principală. Aceste "CUTII"ORGONICE" cum le-a numit Reich, pot fi permanent afectate de contactul cu radiaţia nucleară (pe care curent o producem), devenind surse de mare pericol.

Există posibilitatea, ca ocupanţii OZN, să nu aibă o civilizaţie tehnică mult mai avansată ca noi, ci pur şi simplu întîmplarea a dus la descoperirea unui vast principiu, încă necunoscut nouă, iar "EI" caută cu disperare să se asigure că noi nu l-am descoperit încă. Energia Orgonică se potriveşte perfect cu această ipoteză.

Omul care a lucrat cu Energie Orgonică, în mod curent, a suferit înroşirea pielii şi a conjunctivei. Mulţi oameni, au avut aceleaşi simptome în urma unor contacte cu un OZN.

W.Reich afirmă că energia implicată este aceeaşi cu radiaţia solară - nu radiaţia atomică. O lucrare consideră că există o strînsă legătură între Energia Orgonică şi slăbirea sau avaria bateriilor electrice de automobil. Acestea şi-au reluat activitatea spontan cînd au ieşit de sub influenţa OZN-ului.

In legătură cu experienţa unor oameni care căutau centrul de greutate al Pămîntului, folosind nişte fire plumbuite, savantul afirma că ceea ce noi numim "gravitaţie" este înţeles greşit.

"Soarele şi planetele se mişcă în acelaşi plan şi se rotesc în aceeaşi direcţie datorită mişcării şi direcţiei curentului energiei cosmice orgonice din Galaxie. Astfel, Soarele nu atrage absolu nimic. El este numai fratele cel mai mare în întregul grup".

"Energia Cosmică Orgonică pe care aceste fiinţe o folosesc în tehnologia lor este dincolo de puterea de înţelegere a mecanicii, deoarece legile cosmice de funcţionare nu sînt pur mecanice".

Aplicaţiile practice ale ENERGIEI ORGONICE pot înlocui 200 de ani de cercetare inutilă în fizica clasică.

Poziţia de cercetător a lui W.Reich şi reputaţia sa de savant integru au dat naştere la cîteva întrebări. De ce un om de valoarea lui Reich a refuzat să se supună hotărîrii judecătoreşti a FDA ? (Calificată de el drept "ilegală").

Reich a refuzat să se prezinte în faţa tribunalului ca "acuzat" în probleme despre care - susţinea el - F.D.A. nu avea nici-o competenţă.

De ce a refuzat în mod sistematic accesul agenţilor F.D.A. la arhivele şi dosarele sale ?

Autorul unui articol intitulat "Tăcerea lui Wilhelm Reich" scrie :

"Există o cale simplă pentru verificarea adevărului fundamental al descoperirilor lui Reich, printr-un dispozitiv pe care orice scolar îl poate construi cu materialele din gospodăria casei. Totuşi, eu nu voi da aici instrucţiunile - dacă dispozitivul va funcţiona va fi foarte primejdios şi eu nu pot găsi întotdeauna că această "tăcere" este o idee rea. Este ca şi cum dvs. aţi vrea informaţii publice echivalente cu : "Cum puteţi construi în subsolul dvs., o bombă atomică, în 10 lecţii uşoare".

Prin diferite metode autorul indică cum omul poate detecta această substanţă (ORGONICĂ) în atmosferă, în organismul său, şi cum el se poate apăra de acele deşeuri cosmice (ale OZN-urilor).

Oricine interesat va putea face următoarea experienţă :

"Priviţi o foaie albă de hîrtie sau o suprafaţă strălucitoare (cerul este ideal pentru aceasta). Concentraţi-vă atenţia nu asupra imaginii de afară, ci în interiorul ochilor dvs. Curînd veţi putea vedea o lucire slabă şi, pe cînd priviţi aşa, puteţi observa multe particule distincte zburînd pe traiectorii rectilinii. Reich spune că acestea sînt manifestările energiei ORGONICE. Eu nu ştiu ce sînt, dar ele sînt văzute acolo".

Faptele prezentate mai sus sînt cu siguranţă sceptice şi stîrnesc aprinse discuţii.

Dacă OZN-urile sînt într-adevăr nave trimise de civilizaţii mai evoluate, este evident că ele nu vor putea fi înţelese decît de pe poziţia celor mai noi concepţii ale cunoaşterii umane.

Se pare că nu sîntem încă pregătiţi pentru aceasta !

Augustin Moraru

Field Investigator A.P.R.O

Reprezentant M.U.F.O.N. pentru Rom.

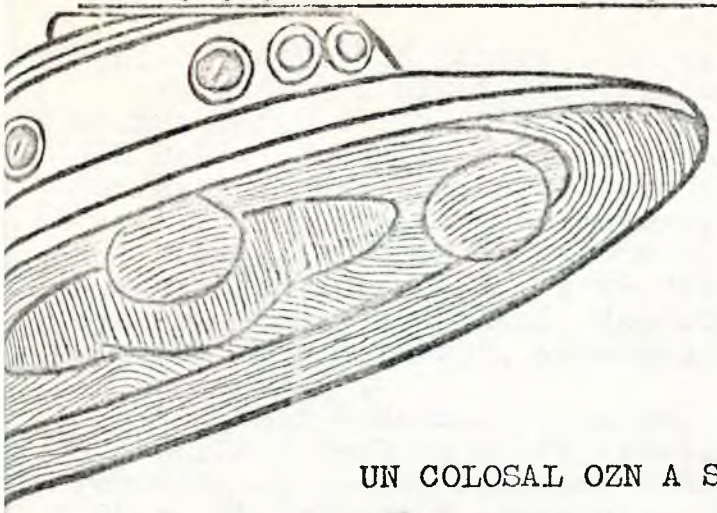

REPORTS

UN COLOSAL OZN A SPERIAT UN ORAŞ SOVIETIC

Un OZN senzaţional avînd forma unei scoici şi o mărime cît a unui stadion de fotbal, a întimidat un întreg oraş. Acesta a împrăştiat spre sol raze luminoase fine, care au putut fi observate de sute de martori; ele au găurit geamurile de la ferestre şi pietrele de pavaj.

Acest caz înspăimîntător a fost primul care s-a soldat cu stricăciuni într-un oraş. Colosalul obiect a "aprins" cerul înourat la data de 20 septembrie 1977, către orele 4 cînd apăruse deasupra oraşului Petrozawodsk, putînd fi observat timp aproximativ 12 minute.

Corespondentul Agenţiei de Informaţii TASS, Nicolai Milov, a interviat sute de locuitori ai oraşului Petrozawodsk şi a ajuns la concluzia :"Găurile pe care razele le-au făcut în geamurile ferestrelor erau ceva mai mari decît un ou de găină. Partea care a fost înlăturată părea a fi tăiată cu un diamant. Acestea au fost trimise la Moscova pentru a fi cercetate".

Un automobil al unui doctor datorită acestui fenomen a ieşit de sub controlul conducătorului din motive inexplicabile.

Cînd locuitorii au observat OZN-ul mulţi dintre aceştia au devenit isterici. O grupă de muncitori care lucrau în port s-au speriat crezînd că oraşul este ţinta unui atac nuclear american; ei strigau : "Aceste este sfîrşitul!"

Regimul sovietic a hotărît urgentarea unor cercetări ştiinţifice la cel mai înalt nivel şi pentru aceasta a luat o serie de măsuri de siguranţă.

ENQUIRER-ului i-a reuşit, cu tot secretul păstrat de oficialităţi, să ia interviuri de la un reporter al TASS-ului şi al Agenţiei de Informaţii cît şi unui om de ştiinţă. Cîţiva dintre oamenii de ştiinţă sînt încredinţaţi că OZN-ul era o navă spaţială venită dintr-o altă lume. Aceştia cît şi alţi martori au raportat ENQUIRER-ului "Diverse geamuri avînd găuri de mărimi diferite, făcute de razele OZN-ului, au fost înaintate de către conducătorii regimului cercetătorilor.

OZN-ul a apărut, spre stupoarea lor, deasupra Petrozawodsk şi în următoarele cinci luni- "de cinci pînă la şase ori pe lună".

Ultima apariţie, deasupra oraşului cu 185.000 de locuitori, a avut loc la malul vestic al lacului Onega, la data de 20 Februarie 1978.

Alexandr Kazantzev, scriitor, fizician, cercetător OZN şi preşedintele Grupului de Cercetări pentru Fizică din Moscova, a declarat ENQUIRER-ului, că o comisie specială a Academiei Sovietice de Ştiinţe, care a fost chemată pentru a cerceta cazul, a ajuns la concluzia că razele de lumină au creat găurile din ferestre şi au distrus pietrele de pavaj.

"In ceea ce mă priveste, aşa cred eu, a fost o navă spaţială

venită din Cosmos pentru o cercetare terestră" - a spus el.

Kazantzev a citat mărturiile unui doctor, a asistentei sale şi a unui şofer de la salvare a cărui maşină a ieşit de sub control din motive inexplicabile, în momentul cînd a apărut OZN-ul, care a împrăştiat raze luminoase spre sol. Aceste raze erau în număr de cinci... - a explicat Kazantzev.

"Oraşul a rămas în aceste 12 minute - timp în care obiectul era deasupra Petrozawodsk - învăluit în această lumină". Kazantzev a spus mai departe : "Apoi, deodată a început să se mişte din loc zburînd spre nord-est, deasupra lacului Onega şi a dispărut în spatele unori nori".

Vladimir Azhazha, fizician, oceanograf, scriitor, din Moscova a descris OZN-ul cu multă vitalitate : "Obiectul a zburat deasupra portului şi plutea deasupra unui vas ancorat a cărui lungime era de 142 m. Făcîndu-se o comparaţie, s-a ajuns la concluzia că diametrul OZN-ului era de cca. 104 m. Cînd OZN-ul a zburat spre lacul Onega mulţi conducători de auto l-au urmărit.

OZN-ul plutea lin deasupra lacului. După un timp, un obiect mai mic s-a desprins de corpul principal şi a căzut în adîncul apei,unde a dispărut. In acest moment, corpul principal (OZN-ul) s-a pus deodată în mişcare şi a dispărut în spatele norilor."

Nicolai Milov, corespondent al TASS-ului, a raportat că a interviat sute de locuitori ai Petrozawodsk-ului. El a stabilit uriaşa mărime şi formă a OZN-ului.

Milov, a descris una din aceste găuri, care a fost făcută într-unul din geamurile unui apartament - "era mai mare decît un ou de găină". "Geamul (ca parte de cercetare) a fost trimis la Moscova. De asemeni era de remarcat şi bucăţica de sticlă tăiată, care după "tăiere" părea intactă. Ea a fost găsită pe podea şi trimisă de asemenea la Moscova".

Din cele spuse de Milov, oamenii care au văzut OZN-ul au reacţionat "de parcă erau bolnavi sau dereglaţi spiritual ."

"După ce i-am întrebat, nu mai exista pentru mine nici un dubiu: că am putut întîlni aici oameni care au avut de confruntat un eveniment "groaznic". Unii au devenit isterici... Cînd o grupă de muncitori, care lucrau în port, au văzut OZN-ul au fugit strigînd "Acesta este sfîrşitul!" Ei au crezut că recunosc în acel corp o armă nucleară care a fost trimisă ţării lor şi care putea în orice clipă să explodeze deasupra capetelor lor. Ei au fost atît de speriati că şi-au ieşit din minţi" - a spus Milov.

"Pentru că în acea zi s-au putut observa nenumărate OZN-uri deasupra multor oraşe din nordul Rusiei, teoretiza Milov - putem vorbi de un "escadron" care zbura deasupra teritoriului URSS-ului."

Milov raportă că OZN-ul după prima sa apariţie din septembrie 1977, a mai apărut şi în următoarele cinci luni - "de cinci pînă la

şase ori pe lună", se reîntorcea pentru a pluti deasupra oraşului Petrozawodsk. Dar nu mai făcea pagube. "Ultima data a fost aici la 20 februarie" - povestea Milov.

Yuri Gramov, directorul staţiei de meteorologie din Petrozawodsk, îşi amintea că la prima apariţie a OZN-ului - 20 septembrie, după un scurt timp începu să împrăştie mici săgeţi luminoase. "Deodată s-a despărţit de acesta un corp mic care a căzut jos" - a spus el ENQUIRER-ului. "Intre timp,corpul principal a luat forma unui inel eliptic, care în mijloc avea culoarea roşie mată iar marginea albă. El se mişca printre norii deasupra lacului Onega, a"ars" o gaură în nori şi a dispărut prin ea".

Gramov a spus că în acel timp în aer nu fusese nici un avion sau elicopter. "Vremea a fost bună. Cerul era aproape senin, obiectul nu putea fi un fulger globular".

Intr-o menţiune a Agenţiei UPI (United Press International) s-a raportat că la 20 sept. 1977, poliţia din Helsinki a înregistrat prezenţa unei bile luminoase, între orele 3.06 şi 3.10, care a putut fi observată. UPI a anunţat : "Bila zbura spre răsăritul Leningradului şi din punctele de observaţie din Moscova, unde s-a observat fenomenul luminos s-a raportat că "mingea de foc a fost un satelit care a pătruns în atmosfera terestră".

Azhazha, fost comandant de submarine, a raportat ENQUIRER-ului : "Părerea mea este că ceea ce s-a putut vedea deasupra Petrozawodsk a fost un OZN avînd o legătură cu o inteligenţă superioară sau un cîmp de energie care a fost creat de un OZN".

Vasil Zakharchenko, editorul revistei "Tehnică şi tinereţe" cercetător, avînd strînse legături cu guvernul, a intensificat ascunderea informaţiilor. El a spus că Academia de Ştiinţe a dat sugestia ca nici o teorie, cu privire la ciudatul obiect zburător, să nu fie dată publicităţii. "Comisia Academiei a descoperit - aşa cum s-a putut afla între timp - că acele găuri, din geamurile ferestrelor şi cele din pietrele de pavaj, erau făcute parcă prin topire... Găuri de mărimea unei monede" - a încheiat el.

Un şef de redacţie a TASS-ului a raportat că Agenţia de Informaţii a primit peste 1500 de scrisori, prin care au fost întrebaţi : "Cîtă siguranţă prezintă pentru a rămîne în Petrozawodsk sau de a călători acolo ?" Inainte ca Tass-ul să poată răspunde, scrisorile au fost retrase de cercetători ai guvernului. De asemenea şi o serie de mărturii ale martorilor - aspus redactorul TASS-ului.

Alexei Zolotov, un cunoscut geo-fizician pe plan internaţional, care a condus expediţia sovietică Tunguska, pentru a cerceta enigma giganticei explozii din Siberia 1908, a declarat celor de la Enquirer că obiectul este, după părerea sa "un tipic OZN". "O serie de rapoarte nu lasă îndoieli asupra poziţiei mele, este clar că această întîmplare a scos la iveală natura OZN-ului. Eu, personal, ţin să înclin că a fost un OZN".

Prof. Felix Zigel, expert de frunte al OZN-isticii şi profesor la Institutul de Zbor din Moscova - un fel de Academie unde îşi fac antrenamentele cosmonauţii sovietici - a ţinut de asemenea la ideea OZN-ului.

"Nu încape nici o îndoială" a spus Zigel celor de la EENQUIRER.

W. Dick & H.Gris

trad. în rom. Mihai H. Danciu

the apro bulletin

The A.P.R.O. Bulletin is the official copyrighted publication of the Aerial Phenomena Research Organization, Inc., (A.P.R.O.), 3910 E. Kleindale, Tucson, Arizona 85712, and is issued every month to members and subscribers. The Aerial Phenomena Research Organization, Inc., a non-profit corporation established under the laws of the State of Arizona and a federally recognized scientific and educational tax-exempt organization, is dedicated to the eventual solution of the phenomenon of unidentified flying objects. Inquires pertaining to membership and subscription may be made to the above address.

VOL. 24, NO. 8 TUCSON, ARIZONA FEBRUARY, 1

LANDING IN NEW JERSEY

U.S. UFOs Seen By Apollo II Crew

UFO Fleet Over Wyoming

OUR ASTRONAUTS SAW UFOS

WALTON TAKES POLYGRAPH TEST

Despite official denials, there is evidence suggesting that nearly all the astronauts saw unidentifiable flying objects while in space.

By Don Wilson (author of Our Mysterious Spaceship Moon, Dell, 1975)

UFOs EXIST, SCIENTISTS SAY

Radar-Visual Case In Yugoslavia

PRESS REPORTS

By Iris Harrelson Maack

THE A.P.R.O. BULLETIN

VOL. 22, NO. 3 TUCSON, ARIZONA

Santa Cruz E-M Case

Cloud Hides UFO

The Common Denominator Of The Fall 1973 "Flap"

By James A. Harder, Ph.D. (Dr. Harder is APRO's Research and Consultant in Civil Engineer

INFORMATII

Reprezentantul parlamentului italian, Dl. Falco Accame a interpelat pe şeful statului G. Andreotti şi pe ministrul apărării Ruffini cerînd publicarea informaţiilor secrete deţinute de Ministerul Apărării cu privire la OZN-uri. Totodată d. Accame a alcătuit o comisie neutră constituită din oameni de ştiinţă şi ingineri, din care nu fac parte militari, care va studia amănunţit problema OZN. Comisia condusă de d-sa va colabora cu organizaţii similare din alte ţări. Problema OZN a devenit acută în ultimul timp.

Parlamentarul Mauro Mellini a făcut o interpelare asemănătoare.

După cum s-a aflat, din cercurile diplomatice italiene, o serie de alţi parlamentari s-au alăturat d-lui Accame.

La Londra a avut loc aşa numitul "Aquarian Festival" pe 1979-1980 vizitat de peste 2.000 persoane. Standul expertului britanic în ufologie Rex Dutta, redactorul şef al publicaţiei "Viewpoint Aquarius", a fost cel mai interesant.

In Italia a apărut revista Centrului Naţional Italian de Cercetări OZN-istice (CUN) denumit NOTIZIARIO UFO. Redactorul sef şi directorul revistei este preşedintele C.U.N., Dr. Roberto Pinotti.

Un expert german în parapsihologie, d. Werner Keller este de părere că supraputerile experimentează cu arma psihotronică din care face parte şi OZN-urile. De aceeaşi părere este şi profesorul sovietic Leonid Vassiliev.

Intr-o dispută recentă, care a avut loc cu participarea unor savanţi într-o polemică care a găsit mare publicitate în Europa, profesorul de fizică, laureat al premiului Nobel, Brian Josphson şi profesorul J.B. Hasted au explicat prezenţa OZN-urilor prin existenţa unor lumi paralele.

Dr. von Scheidt, psiholog din München este de părere că OZN-urile sînt obiecte "foarte" terestre şi asteaptă - după cum a afirmat într-un recent interviu - să i se confirme ipoteza.

Un OZN a fost observat recent în zona limitrofă dintre Alsacia Superioară şi Franţa, de către o locuitoare în vîrstă de 27 de ani, din orăşelul Kembs. Alţi doi martori confirmă prezenţa OZN-ului care avea forma unui glob "de foc", avînd dimensiunea unui avion.

Un alt OZN a fost observat de d-na Ursula Kreyser din Wittembach (RFG) într-una din serile din luna trecută. Obiectul se găsea în zbor în momentul observaţiei, avea forma ovală şi semnaliza prin

hublouri. Emitea un zumzet caracteristic de frecvenţă joasă. A dispărut în direcţia nord-vest pe cerul de seară.

In rîndul lungii liste de lucrări care se ocupă de preastronautică şi paleoastronautică este de menţionat recenta lucrare a d-lui Walter-Jörg Langbein, din RFG, intitulată "Despre Uriaşi, nave cereşti zburătoare şi zei".
Lucrarea a apărut în foileton şi urmează a fi publicată în volum la o dată ulterioară.

La 25 octombrie are loc la Fulda (RFG) o întrunire "One-day-Meeting" a societăţii "Ancient Astronaut Society" (AAS) de delegaţi din Elveţia, Austria şi Noua Zeelandă, în sala de şedinţe de la Kolpinghaus.
Au fost anunţaţi numeroşi referenţi care vor dezbate şi în discuţii deschise şi în conferinţe, teoria vizitei extraterestre ce ar fi avut loc pe Terra în preistorie. Intre vorbitori a fost invitat ca oaspete de onoare Dl. Erich von Däniken, despre care şi televiziunea română a avut cîteva aprecieri, dar la adresa căruia s-au adus şi critici.

Tiberiu A. Topor

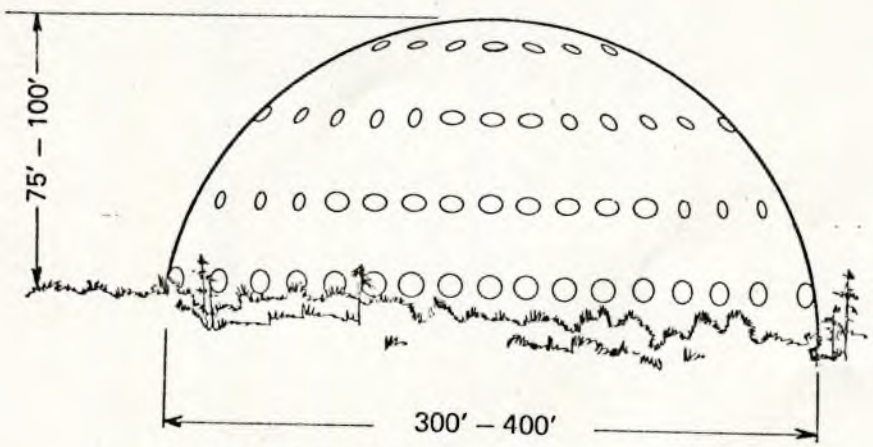

Artist's rendition of Barnes case.